

РЕШЕНИЕ

№ 1799

гр. София, 15.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 21.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12920** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл. 1 ЗОДОВ.

Производството по делото е образувано по подадена от С. И. И., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника си адв. Д. искова молба срещу Столична община, представлявана от кмета Й. Ф., с която моли да бъде осъден ответника да й заплати сумата от 200,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, изразяващи се в платен адвокатски хонорар, в следствие на отменено по съответния ред с влязло в сила съдебно решение НП, издадено от ответника, както и сумата от 400,00 лв., представляваща претърпени от ищеца неимуществени вреди, от отмяната на посоченото НП, изразяващи се в причинено унижение, изживян стрес и притеснение, в следствие съставянето на АУАН на публично място в присъствието на много хора.

В исковата молба са изложени подробни съображения за нейната основателност. Посочва, че с решение № 314508 от 16.01.2018 г., постановено по НАХД № 17004/2017 г., по описа на Районен съд, [населено място], влязло в сила на 04.06.2018 г., е отменено НП № 311929/26.05.2017 г., издадено от зам.-кмета на СО, с което на ищцата е наложена глоба от 200,00 лв. За проведеното обжалване, ищеца е ангажирал адвокат и съответно е направил разходи за него, като му е заплатил адвокатско възнаграждение. Този направен разход за адвокатско възнаграждение, счита, че представлява пряка и непосредствена вреда и следва да бъде обезщетен. Посочва, че е претърпяла и неимуществени вреди, които определя в размер на 400,00 лв. Същите се изразяват в претърпяно унижение, стрес, притеснение, следствие на съставянето на

АУАН на публично място в присъствието на много хора. Служителите, съставили й АУАН се отнесли с нея като с престъпник и я заплашили, че ако не си закупи билет, продаван от тях, ще понесе административно наказание. С груби изрази и агресивно поведение я накарали да се чувства виновна за нарушение, което не е извършила. Освен това, след съставяне на АУАН до получаването на НП се чувствала силно притеснена, дали ще стигне до нея НП, дали няма да пропусне срока за оспорване. Към момента изпитва силно нежелание да се вози в градския транспорт от страх, че отново ще бъде заставена да търпи грубо и непристойно поведение. Моли за осъждане на ответника. Претендира присъждане на разноски в настоящия процес.

В съдебно заседание, се представлява от адв. Д., който поддържа исковата молба и моли за присъждане на търсената сума, представляваща обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юк Ц., в срока по чл. 131 ГПК, е депозирал отговор на исковата молба, с който я оспорва като неоснователна. Посочва, че заплащането на разноски при обжалване на НП, се урежда в процесуален закон и ако същия не предвижда такива, то направените разноски остават в тежест на страната, която ги е направила, независимо дали оспорването е уважено или не. Счита, че е налице хипотезата на чл. 5, ал.1 ЗОДОВ, съгласно която вредата е причинена изключително от вината на страната, която е направила разноските. Посочва, че съгласно ТР № 2/03.06.2009 г. по т.д. № 7/2008 г. на ВАС, дори НП да бъде отменено, административния орган няма задължение да възстановяване на лицата, направените от тях разходи за адвокат, тъй като тези производства са безплатни. Адвокатската защита не е задължителна и наемането на адвокат е въпрос на избор от страна на обжалващия. Поради което наемането на адвокат за оспорване на НП не е пряка вреда, породена, от административната дейност на административно наказващия орган, тъй като това било доброволно вземане на решение от жалбоподателя. Т.е., жалбоподателя сам се е поставил в положение да търпи разноски. Моли за отхвърляне на иска.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител юк Ц., оспорва иска, поддържа становището и моли за отхвърляне на иска.

Представител на СГП излага становище за основателност на исковата претенция.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От приобщеното към настоящето дело н.а.х.д. № 17004/2017 г. по описа на СРС, е видно, че за нарушение на чл. 18, т.1, б. А и Б и чл. 35, вр. чл. 34, ал.3 НРУПОГТТСО е съставен АУАН № [ЕГН]/11.05.2017 г. С НП № 311929/26.05.2017 г. на ищцата С. И. И. е наложена глоба в размер на 200,00 лв. за това, че на 11.05.2017 г. в 19,00 ч. пътува в [населено място], в А 123, без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролора по редовността на пътниците. Нарушението е констатирано след спирка [жк], посока център, район Студентски град.

След подадена пред Софийски районен съд жалба от С. И. И., съдът постановил решение № 214508/16.01.2018 г., постановено по НАХД № 17004/2017 г. по описа на СРС, с което отменил оспореното НП № 311929/26.05.2017 г., издадено от кмета СО,

поради допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на НП. Решението е влязло в сила на 04.06.2018 г., тъй като е потвърдено с решение № 3710/04.06.2018 г., постановено по адм.д. № 3068/2018 г. по описа на АССГ.

Пред Софийски районен съд, С. И. И. е представляван от адв. К., за което е приложено пълномощно за адв. К. от 13.12.2017 г., с която адвокатът е упълномощен да представлява жалбоподателя при оспорване на посоченото по-горе НП. В представения пред СРС договор за правна защита и съдействие № 566444, като платена е записана сумата от 200,00 лв.

Пред АССГ, по адм.д. № 3068/2018 г. жалбоподателят също е представляван от адв. К., но не е представен нов договор за правна защита и съдействие.

Исковата молба, сезираща настоящия съд, както и в съдебно заседание по настоящето дело, ищцата се представлява от адв. Д.. За удостоверяване на представителната власт, ищецът е представил договор за правна защита и съдействие и пълномощно за адв. Д., в който е отразено, че процесуалният представител оказва безплатна правна помощ на основание чл. 38, ал.2, вр. ал.1, т.2 ЗА, тъй като ищцата е материално затруднено лице. За удостоверяване на това обстоятелство е представена декларация от С. И. И., с която декларира, че е материално затруднено лице.

Пред настоящата съдебна инстанция се събраха и гласни доказателства, като беше разпитана свидетелката Е. П. Т.. От показанията на свидетелката се установи, че двете с ищцата са приятелки от 3 години. Тя живее в[жк]. Запозната е, че е била санкционирана, защото се е возила без билет в градския транспорт. След случката, ищцата ѝ се обадила по телефона, защото била зле и плачела. Разказала ѝ, че слязла от рейсът и са я хванали група контролори и вече след като е слязла, са ѝ поискали билет. Тя го е била хвърлила в кошчето и са се събрали около нея и са извикали полиция и са се държали към нея все е едно е престъпник. Тя почти плачела по телефона. Взели са ѝ личната карта, държали са я там и след това, като са я пуснали ѝ се обадила. Била се изприщила с херпеси на другия ден, от нерви. Често се виждат. На два-три дни се чуват и поне три дни след това, само за това ѝ говорила.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е предявен иск от С. И. И., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника си адв. Д. срещу Столична община, представлявана от кмета Й. Ф., с която моли да бъде осъден ответника да ѝ заплати сумата от 200,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, изразяващи се в платен адвокатски хонорар, в следствие на отменено по съответния ред с влязло в сила съдебно решение НП, издадено от ответника, както и сумата от 400,00 лв., представляваща претърпени от ищца неимуществени вреди, от отмяната на посоченото НП, изразяващи се в причинено унижение, изживян стрес и притеснение, в следствие съставянето на АУАН на публично място в присъствието на много хора. Съдът намира подадената искова молба за допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Идеята е

неблагоприятните последици от евентуално положително за увредения решение да бъдат понесени от бюджета на това учреждение, в чиито състав са причинителите на вредите. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК исковете за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт /имуществената и неимуществената/ и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

От така изложеното, съдът приема, че първият въпрос, който следва да бъде разгледан, е въпросът за пасивната процесуална легитимация на ответника по този иск. За да бъде един ответник надлежна страна по иск по чл. 203 АПК, следва незаконосъобразния акт, действие или бездействие да бъдат издадени или съответно извършени/неизвършени от длъжностно лице, намиращо се в трудово или служебно правоотношение с учреждението, срещу което е предявен иска. Т.е., всяко едно учреждение, юридическо лице или друга държавна организация, отговарят за вредите, които техни служители са причинили на граждани и юридически лица, със своите незаконосъобразни актове, действия или бездействия. Искът е предявен срещу Столична община, а незаконосъобразното НП е издадено от кмета на СО. В този смисъл именно конституирания ответник е юридическото лице пасивно легитимирано да отговаря за причинените на ищцата вреди от отмяната на това НП.

Една от предпоставките, които следва да се изследва е налице ли е незаконосъобразен административен акт. Съгласно ТР №1 от 15.03.2017 г. по т.д. №2/2016 г. на ВАС – „при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им, представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.“. Т.е., отмененото от Софийски районен съд НП № 311929/26.05.2017 г., представлява административен акт, при отмяната на който могат да се претендират претърпените имуществени вреди, изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение. В този смисъл първата предпоставка е налице. В случая дори не следва да се проверява въпроса за причините за отмяната на административния акт, единствено е достатъчно да е налице влязло в сила отменително решение, с което акта е отменен.

По отношение на претенцията за имуществени вреди.

Налице са и другите две предпоставки за уважаване на исковата претенция за обезщетяване на имуществени вреди, а именно наличие на вреда, настъпила в патримониума на ищеца, както и причинна връзка между вредата и отмененото НП. Видно от представените по делото документи – пълномощно за адв. К. и договор за правна защита и съдействие № 566444/13.12.2017 г., страните са договорили, а ищеца заплатил сумата от 200,00 лв. Договорената сума е платена, тъй като в договора е записано, че при подписването му И. е заплатил сумата, а договорът служи като

разписка за получаването на сумата. Това е така, тъй като съобразно ТР №6 2012 г. на ОСГТК на ВКС, т.1, за суми до 15 000,00 лв., договорът има функциите на разписка. Осъществяването на защита включва всички действия, допустими от закона по защитата на лицето по съответното дело, т.е., изготвяне на документи, доказателствени искания, процесуално представителство и др., които са необходими. В този смисъл съдът приема, че за ищеца е настъпила имуществена вреда в размер на 200,00 лв. със заплатения от него адвокатски хонорар, а причината за това е оспорването на НП № 311929/26.05.2017 г., издадено от кмета на СО, което е отменено по надлежния ред.

Нямо спор, че възнаграждението, уговорено между страните, се дължи на основание свободно договаряне между тях, но това не води до липса на пряка причинна връзка между заплащането на сумата за адвокатско възнаграждение и отмененото наказателно постановление. Напротив, съгласно цитираното по-горе, ТР №1 от 15.03.2017 г. по т.д. №2/2016 г. на ВАС, безспорно се приема, че потърсената адвокатска помощ и платения адвокатски хонорар е пряка и непосредствена последица от издаденото наказателно постановление, тъй като обжалването на този акт е законово регламентирано и е единствено средство за защита на лицето, което твърди, че не е виновен и че неговите права са накърнени неправомерно от административния орган. В тази връзка нелогично е да се твърди, че лицето безпричинно е платило хонорар на адвокат, без да е мотивирано от издаденото срещу него наказателно постановление, с цел то да бъде отменено по предвидения от закона ред, който изисква специални познания, каквито имат адвокатите. Това обжалване, във всичките му фази, включително и чрез касация - за индивидуалните административни актове пред ВАС и за наказателните постановления пред административните съдилища, не е задължително да бъде осъществено с помощта на адвокат, но гражданите изключително трудно, биха се справили със съдебното обжалване без неговата помощ. С ТР се приема като пряка и непосредствена последица от увреждането по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ и платените от гражданите хонорари за адвокатска защита в хипотезите на т. т. 1-7 на ал. 1 на чл. 2 от ЗОДОВ, макар и адвокатската защита да не е задължителна, тъй като разходите по ангажирането на адвокатска защита представляват непосредствена вреда от неправомерно издаденото НП, чието пряко следствие е дължимост на хонорар, който следва да е съответен на правната защита, необходима на лицето, с оглед повдигнатото обвинение. Неразделната взаимовръзка между издаденото наказателно постановление и потърсената от наказаното лице адвокатска защита е пряка и непосредствена, тъй като те се намират в отношение на обуславяща причина и следствие-гражданина не би потърсил адвокатска помощ, ако срещу него не е издаден акт, увреждащ неговите законни права и интереси. В настоящия случай се установява, че в следствие на осъществената от процесуалния представител защита, съдът е отменил оспореното НП, поради което настоящият състав намира, че процесуалния представител на ищцата е изпълнил предмета на сключения между тях договор за правна защита и съдействие. Адвокатската защита се явява нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което разноските за възнаграждение за един адвокат подлежат на възстановяване.

Действително, при оспорване на НП по реда на ЗАНН, разноски не се присъждат. Това обаче е наложило присъждането на направени разноски да се претендира по друг ред, различен от производството по обжалване на НП. Такъв ред е реализиран в

настоящото производство като неправомерно увреждане, което като правна възможност е регламентирано с постановяване на цитираното ТР №1 от 15.03.2017 г. по т.д. №2/2016 г. на ВАС.

По отношение на претенцията за неимуществени вреди.

Ищцата претендира сумата от 400,00 лв. за обезщетяване на претърпени от нея неимуществени вреди в следствие на съставянето на акта, представляващи причинено унижение, изживян стрес и притеснение, в следствие съставянето на АУАН на публично място в присъствието на много хора.

Съдът намира за доказан иска за обезвреда на претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в преживяна тревога, стрес и притеснение, в следствие на отменения акт на ответника. Изброените емоционални сътресения, безспорно представляват вид неимуществени вреди, като съдът намира, че те са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт на ответния орган, с който ищцата е санкционирана като нередовен пътник в градския транспорт. За да бъде уважен искът по основание, следва по категоричен начин да се установи, че са настъпили претендираните от ищца неимуществени вреди и че те са в резултат на незаконосъобразния акт на кмета на СО. Съдът намира за доказани претърпените имуществени вреди, като счита, че същите действително са претърпени от ищцата, което се установява от свидетелските показания. В момента, в който ищцата е слезла от автобус на градския транспорт, е била пресрещната от служители на Център за градска мобилност ЕАД, чиито принципал е СО. Следва в случая да се има предвид, че слизането от автобус на градския транспорт, се осъществява на регламентираните за това места – спирки, на които има хора, чакащи превозните средства. В този смисъл, самото ограждане на нередовния пътник от контролорите и извикването на представители на полицията, води до притеснение и срам от страна на нарушителя от останалите граждани. Основанието за идването на полицията на място пък може да се изтъкува като наличие на извършено притеснение. Това само по себе си води до стрес и тревога. Преживяването на тези психически състояния от ищцата се доказват от показанията на свидетелката, която посочва, че ищцата се била изприщила с херпеси на другия ден, от нерви. Афектът, който е преживяла пък се установява от това, че поне три дни след това, само за това говорила.

Предвид изложеното, съдът намира иска за обезвреда на неимуществени вреди за доказан по основание. При определяне размера на дължимото обезщетение, съдът следва да се ръководи от принципа на справедливост. Трябва да се отчетат обстоятелствата, конкретно установени по делото от свидетелските показания, като се вземат предвид вида и степента на причинените вреди, както и характера на акта, който е отменен, а именно такъв, с който се налага глоба за ползване на градски транспорт без превозен документ. Следва да се съобрази какви са последиците от отменения административен акт, дали са трайни или временни, като в случая става въпрос за няколко дневен афект от случилото се. Отчитайки всички описани обстоятелства, настоящият съдебен състав намира, че справедливо би било обезщетение в размер на 150 лв.

Предвид изложеното, съдът намира иска за обезщетяване на претърпени имуществени вреди от ищцата основателен и доказан за сумата от 200,00 лв., тъй като по делото се установи наличието на всички предпоставки за уважаването му. Поради това, ответният орган следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 200,00 лв.,

представляваща обезщетение за имуществени вреди, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение, което е заплатено във връзка с обжалването на НП. Искът за обезщетяване на претърпени неимуществени вреди, съдът намира за основателен и доказан за сумата от 150,00 лв., като ответната СО следва да бъде осъдена да заплати посочената сума, представлява обезщетение на причинено унижение, изживян стрес и притеснение, в следствие съставянето на АУАН на публично място в присъствието на много хора. За разликата до пълния претендиран размер на претърпени от ищеца неимуществени вреди от 400,00 лв., искът следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на ищеца се дължат разноски. Ищцата претендира такива за държавна такса, а процесуалният ѝ представител претендира присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на основание чл. 38, ал.2, вр. чл. 38, ал.1, т.2 ЗА. На жалбоподателката следва да се присъди сумата от 10,00 лв. държавна такса. На адв. Д. следва да се присъди адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на затруднено лице, което е доказано по съответния ред. Размерът обаче следва да се съобрази с уважената част от иска, и следва да бъде в размер на 175 лв.

Ответният орган не претендира разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 203, Административен съд, С. град, II отд., 59 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес [населено място], [улица] **ДА ЗАПЛАТИ** на С. И. И., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от **200,00 лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение, заплатено във връзка с обжалването на НП № 311929/26.05.2017 г., издадено от кмета на Столична община, **както и** сумата от **150,00 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в причинено унижение, изживян стрес и притеснение, в следствие съставянето на АУАН на публично място в присъствието на много хора, **КАТО** отхвърля иска за обезвреда на претърпени неимуществени вреди до пълния претендиран размер от 400,00 лв.

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес [населено място], [улица] **ДА ЗАПЛАТИ** на С. И. И., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 10,00 лв., представляваща направени по делото разноски за държавна такса.

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес [населено място], [улица] **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. И. Г. Д., АК-К., с личен № [ЕГН] сумата от 175 лв. за оказана безплатна адвокатска защита на материално затруднено лице.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ:

